

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: ODE TIL PRINTZ FRIDERICH, DA HAN FORNYEDE SIN DAABES PAGT (1770)

Citation: Ewald, Johannes: "ODE TIL PRINTZ FRIDERICH, DA HAN FORNYEDE SIN DAABES PAGT (1770)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 1. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-workid55848.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ODE TIL PRINTZ FRIDERICH, DA HAN FORNYEDE SIN DAABES PAGT (1770)

SYNG kunstled og urørt om Lykkens Gaver,
Om alt hvad, Jord og Tid og Rygtet haver;

Og Echo svare høyt paa Støvets Lyst!
Men nu min Sjæl har seet og følt den Høye,
Nu zitterer Glæden i mit fulde Øye,

Og Sangen qvæles i mit Bryst.
Som Marmor, som Ægyptens Pyramider,
Opregne Musen for de sidste Tider;

Hvad Jorden tabte, naar dens Helte vandt!
Men salige Triumph! - - - hvor Godhed vinder,
Der knæler tause Zions Sangerinder,

Og Taarer sige, hvad i fandt! -
Gud! - - - Navn, som standser i Cherubens Læber! - - -
Almægtige! - - - Hvad er jeg, at jeg stræber

At nævne Dig og nævne Dig igien?
Dog hørte jeg - - - I Magter og I Throner,
I hørte det - - - Slaae Cither høye Toner!

Thi Jordens Yndling er hans Ven. -
Naar Horeb skiælver - - - Naar hans Dommes Torden
Gaaer nær og tung og langsom over Jorden,

Da, Skræk! - - - da høre og forstumme vi.
Men Gud er ey i Veyret - - - Atter høres
En mægtig Røst, og Ebals Grundvold røres;

Men Gud er ey endnu deri - - -
Da suusler Zions Ceder - - - knæler, knæler,
Alt hvad som lever! - - - raaber alt hvad mæler!

Han er det - - Godhed - - Miskundheders Gud - -
Her lod Urania Kitharren falde - - -
Høyt løftede hun Sangen at paakalde;

Og - - - stammede sin Vellyst ud 2
Vend dig min Sang! - Og du mit fulde Øye,
Forsk! - - - hvem er den, som taler med den Høye?

Med hvem fornyer Al-Godheds Gud sin Pagt?
Hvem nævner tryk det store Navn? hvem kræver
Dens Vidnesbyrd, hvorfor Eloah bæver;

At det skal staae, hvad han har sagt?
Modsatte Dyder trættes om at male
Hans Mine - - - høy, ukunstled er hans Tale,

Og al hans Væsen ydmyg Majestet.
Hans ædle Hierte høres i hans Læber;
Men Øyet forekommer dem og stræber

Med al sin Ild at vise det.
Bemærk, hvor yndigt Ungdoms Blomster pryder

Ær værdig Viisdoms Frugt og modne Dyder!

Hør ham forklare Dom og Salighed,
Og Viisdoms Vey - - - Naturens Maal og Ende,
Og Almagts Lov - - - Og hør ham saa bekiende:

At Jesus er Alt, hvad han veed! -
Forsk Sangerinde! Læs i Glædes Taare;
Fornem af Blodets Slag i hver en Aare;

Hør det af Suk, som stormer fra enhver!
Lad Cimbrer, lad det glade Tvilling-Rige,
Lad Norden, og dens mindste Sønner sige;

Hvem denne Herrens Yndling er!
Vor Frederik! - - - O I, som aldrig glemte
Den sande Helt - - - vor Frederik den Femte,

O kommer, iiler, deeler himmlisk Fryd.
Seer Frederik, og raaber Myriader:
EN GLAD ERINDRING OM HANS STORE FADER!

ET VÆRDIGT AFTRYK AF HANS DYD!
Slaae høyt min Citther! - - syng i Urims Toner,
Den Pagt, som han fornyer med sin Forsoner! -

Min Sjæl beskue Godheds Glands igjen! -
Nævn Pagten! - - Sig, hvad han i Verdens Øye
Bekræftede; og læs det i det Høye;

Hvad Jehovah tilsoer sin Ven! -
»Din, sagde Frederik, »Din vil jeg være; 3
»Din Godheds Lov; en Formuur for din Ære - - -

»Din Villie være steds min Rette-Snoer!«
Da soer han ved sig selv, den evig gode,
Og Himlene, og alle de som troede,

Og Haabet hørte, at han soer. -
»Mig, soer Al-Godhed, »Mig skal du behage! - -
»Min Arm beskjærme dig! - Min Aand ledsage

»Din Fod til mig, og Skjæbnen til dit Gavn!
»Jeg, Jeg vil høre dig, naar du paakalder! - - -
»Fred vil jeg give dig; og Fryd; og Alder,

»Og Viisdom; og et evigt Navn! - - -«
Af Haabet drukken var min Sang - - og længe
Løb Glæden gennem neppe rørte Strænge - -

Og himmlisk Vellyst brød Kitharrens Klang.
Træt er min Sjæl af Vellyst - - Tanker svimle
I Godheds Dyb - - - og Stemmen dør i Himle;

Og Glædes Taare er min Sang.
Gjør Glæden stum? - - - Kan kun min Sjæl fornemme
Den Fryd jeg saae? - - - Hvo laaner mig da Stemme,

Til Dig, som saae den i en elsket Søn? -
Ney! - - JULIANES høye Sjæl allene,
Kan fatte Fryd, som den kun kan fortjene:

Sin FRED'RIK - - Sine Dyders Løn. -
Og skal min Sang ey vove sig til eder,
Hvis Flid opelskte disse Saligheder,

De Viisdoms Frugter, som I deele nu. - -
Helt, ved hvis Aske denne Taare rinder,
Den Salighed, som FREDERIKS Mentor finder,

Den synger ingen uden Du!